

ZURE BOMMEN

Borre, Radijs, Ovi en Elle zitten in hun geheime clubhuis op het autokerkhof. Ovi zit op de vloer van de bus te worstelen met een pot augurken. Met het zweet op zijn voorhoofd probeert hij het deksel eraf te draaien. Maar hoe hard hij ook zijn best doet, het lukt hem niet.

'Waarom wil je zo graag augurken eten?'

vraagt Borre met een vies gezicht.

'Je bent toch zeker niet zwanger?'

'Nee, natuurlijk niet,' zegt Ovi. Hij wrijft voor de zekerheid even over zijn buik. 'Ik heb last van mijn bloedsuikerspiegel. Daardoor voel ik me soms wat flauw. De dokter zegt dat het aanstelleritis is. Dus ben ik met mijn moeder naar een medicijnman gegaan. Die rook aan m'n linkeroksel, murmelde onverstaanbare dingen en zei toen dat zure bommen goed zouden zijn voor mijn bloedsuikerspiegel.'

'Wat vreemd,' vindt Radijs. 'Je zou toch eerder iets met suiker erin verwachten. Toffees of spekjes of zoiets.'

'Ja, dat had ik ook veel lekkerder gevonden,' zegt Ovi. 'Maar ze helpen wel, die augurken. Ik wil er nu ook een eten, want ik voel me slapjes. Ik voel me zó slapjes dat ik die verrekte pot niet open krijg!'

Elle pakt de pot uit Ovi's handen en draait met een luide plof het deksel los.

'Ja, goed eten is belangrijk,' zegt ze, als ze Ovi de augurken teruggeeft.

'Van gezonde kost word je sterk.'

Ze neemt een grote hap van een reep chocolade.

Dan klinkt er plots geruis uit Borres kontzak.
'Hallo Kerkhof Kids. Hier Kops. Horen jullie mij? Over.'
Borre haalt de walkietalkie, die ze van oud-agent Kops hebben gekregen, tevoorschijn.
Borre drukt op de knop.
'Hier Borre, inspecteur Kops. Zegt u het maar. Over.'
'Ha, die Borre,' kraakt Kops. 'Kunnen jullie voor mij eens bij restaurant-sportschool Dim Sumo aan de Tsjopstiklaan gaan kijken? Ik kreeg net een melding van de Chinese kok aldaar, dat zijn voortuin helemaal overhoop gehaald is. Waarschijnlijk een streek van de hangjongeren uit de buurt. Dus ik wil dat er grondig onderzoek naar gedaan wordt. Over.'
'Het klinkt niet als een heel erg spannend misdrijf,' antwoordt Borre. Hij en de andere Kerkhof Kids zijn tenslotte valsmunters, ramkrakers, bankrovers en kipnappers gewend. 'Maar we gaan er wel even kijken, zodra Ovi zijn augurk op heeft. Over.'
'Ah, is Ovi ook zo'n groot liefhebber van zure bommen?' klinkt Kops enthousiast.
'Zeg hem maar dat hij eens moet komen lunchen. Mevrouw Kops kan namelijk overheerlijke augurkensoep maken. Alsof er een engeltje op je tong piest, zo lekker. En nog goed voor je bloedsuikerspiegel ook. Maar goed, genoeg gekletst, veel succes bij Dim Sumo. Over en sluiten.'

PENSAI EN DIM SUM

Als De Kerkhof Kids in de Tsjopstiklaan bij restaurant-sportschool Dim Sumo aankomen, zien ze de Chinese kok voor de deur staan. Kwaad en verdrietig kijkt hij door de zware bril die op het puntje van zijn neus staat, naar het voortuintje van zijn eetgelegenheid. Het moet een miniatuurlandschapje geweest zijn, met kleine boompjes, een riviertje en een bruggetje. Het ligt helemaal overhoop. Een van de boompjes ligt met zijn wortels omhoog in het water en de bruggetjes zijn aan barrels geschopt.

'Hallo,' zegt Borre. 'U bent zeker de kok van Dim Sumo? Wij zijn door inspecteur Kops gestuurd.'

'Ik heet Du Fu,' zegt de man droef. 'Fijn dat jullie er zijn. Kijk nu toch wat ze gedaan hebben...'

'Wat zonde van die bonsaiboompjes,' zegt Radijs op een troostende toon.

'Nee, nee,' schudt de kok zijn hoofd.

'Bonsaiboompjes zijn Japans. Dit zijn pensaiboompjes. Dat is Chinees. Het heeft me jaren en kapitalen gekost om dit landschapje te maken. Naast koken, is pensai m'n lust en m'n leven.'

'Hebt u enig idee wie uw tuintje ondersteboven gehaald zou kunnen hebben?' vraagt Borre.

'Dat kan zo'n beetje iedereen hier in de buurt wel geweest zijn,' antwoordt Du Fu.

'Iedereen? Hoe bedoelt u dat?'

'Nou, ik heb nogal veel vijanden. De burens links klagen dat m'n frituur stinkt als de wind uit het zuidzuidoosten komt. De burens rechts zeuren altijd met Nieuwjaar over de rode papiertjes van de rotjes van m'n ratelband die bij hen op de stoep waaien. En dan is er nog mijn bovenbuurman, de Japanse sumotrainer. Die mekkert de laatste dagen aan een stuk door dat ik z'n sumoworstelaars alleen nog maar rauwe vis mag serveren. Maar mijn restaurant is toch zeker geen haringkar? En bovendien: dim sum is zoveel lekkerder!'

'Dim sum?' zegt Borre. 'Wat is dat?'

'Weet je niet wat dim sum is?' vraagt de Chinees met grote ogen van verbazing. 'Nou, kom maar mee naar binnen. Dan zal ik jullie eens iets laten proeven!'

Borre, Radijs, Ovi en Elle stappen achter de kok aan, het restaurant binnen. Op de muren zijn Chinese vrouwen met waaiers geschilderd en boven de deur naar de keuken hangen drakenkoppen.

'Gaan jullie maar aan tafel zitten,' zegt Du Fu. Hij zet kopjes neer en schenkt Chinese thee in. Hij kijkt al een stuk minder verdrietig.

'Ik ga even de dim sum maken.'

Terwijl ze van de thee nippen, horen De Kerkhof Kids de kok in de keuken met potten en pannen rammelen. Het duurt niet lang, of Du Fu is terug bij hun tafeltje. In zijn handen heeft hij een dienblad vol schaaltes en mandjes.

'Dit is dim sum,' zegt hij trots. 'Het zijn traditionele Chinese hapjes. Kijk, deze heten Haa Kaauw. Het zijn garnalengehaktballetjes in gestoomd deeg. En deze heten Loh Maj Kaj, stukjes kip gerold in lotusbladeren. En deze: Yisheng Soes, gemaakt van groene eieren en ham.'

De kok geeft ze ieder een setje eetstokjes. Onhandig en met een hoop gepiel proeven ze van de hapjes.

Alleen Elle slaat over. Zij eet geen dode dieren en knabbelt daarom op een van Ovi's augurken. 'Het is verrukkelijk,' zegt Borre. Radijs en Ovi knikken instemmend. 'Natuurlijk,' zegt Du Fu. 'Dim sum is het lekkerste eten op aarde. Iedereen is er dol op. Ik heb veel klanten. Maar de meeste dim sum verkoop ik aan de Japanse sumoworstelaars die hierboven in de sportschool oefenen. Mijn restaurant is als het ware hun kantine. Daarom hebben hun trainer en ik jaren geleden besloten zijn sportschool en mijn restaurant samen te voegen tot één bedrijf: restaurant-sportschool Dim Sumo. Baas Turbo, de Japanse trainer, is een goede vriend van mij. Ook al is hij de laatste dagen een beetje een zeurkous.'

DU FU'S BESTE KLANTEN EN HUN TRAINER

Dan horen ze de treden van de wenteltrap in de hoek van het restaurant kraken. 'Ah, daar zal je m'n beste klanten hebben,' zegt Du Fu. Drie enorme sumoworstelaars komen naar beneden. De kok pakt alvast een potloodje en een blocnootje. 'Wat zal het vandaag zijn?' vraagt hij. 'Doe maar drie keer nummertje drieëndertig, een dubbele portie nummer zes, zeven en acht, een schaal dertien met extra veel sambal en een pot thee,' zegt de grootste van het stel. 'Voor mij hetzelfde,' zegt de iets minder enorme sumoworstelaar. 'Ja, voor mij ook,' zegt de minst dikke. 'Maar dan wil ik er nog een extra rondje nummer zeventien bij. Ik moet er tenslotte nog van groeien.' De worstelaars gaan aan een tafeltje zitten en de Chinese kok haast zich naar zijn keuken om de enorme bestelling te bereiden. 'Als de trainer denkt dat ik alleen nog maar rauwe vis ga eten voor de wedstrijd, is hij van lotje getikt,' zegt een van de worstelaars tegen de anderen. 'Ja, m'n vriendin maakt superlekkere sushi,' zegt een ander. 'Maar ik kan echt niet zonder m'n dagelijkse portie dim sum.'

Du Fu komt binnen met de dampende schalen en manden.

'Ja, wat is dat nu eigenlijk met die rauwe vis?' vraagt hij de sumoworstelaars. 'Die trainer van jullie loopt me toch een partijtje te zeuren dat ik jullie geen dim sum meer mag verkopen.'

'Morgen hebben we een belangrijk toernooi,' zegt de grootste worstelaar. 'Het Nederlands Kampioenschap Sumoworstelen. Baas Turbo heeft in een of ander oud Japans boek gelezen dat je van rauwe vis nog beter gaat worstelen, of zo.'

Nu probeert hij ons te verplichten alleen maar rauwe vis te eten. Maar hij kan het bekijken. Wij eten alles.'

'Ach zo...,' mompelt de kok terwijl hij het eten op tafel zet. 'Vandaar dat hij de afgelopen paar dagen zo gestrest en moeilijk doet.'

Als hongerige wolven vallen de worstelaars aan op de dim sum.

'Om nom nom!' smakken ze.

Met een knal vliegt de deur open.

Een kille tocht trekt door het restaurant.

In de deuropening staat een klein, tenger mannetje in een paarse kimono. Zijn gezicht staat op ontploffen. Hij wijst naar de dim sum en schreeuwt tegen de sumoworstelaars: 'Is dat rauwe vis?! Nou?! Wat heb ik jullie opgedragen?!'

De worstelaars doen net alsof ze hem niet zien en eten rustig door.

Dan wendt de kleine man zich tot Du Fu.

'En wat heb ik jou gezegd?!' gilt hij.

'Geen dim sum aan ze verkopen! En wat doe jij?

Juist: dim sum aan ze verkopen!'

'Ach kom, vriend,' sust de kok. 'Jouw jongens zijn de beste. Die winnen heus wel morgen. Wacht, ik zet een kopje thee voor je. Dan kom je wat tot rust.'